Ontwerpster en naaister kostuums voor musical 'Trevia':

'Alle spelers moeten zich er lekker in voelen'

ORANJESTAD — Cas di Cultura herdenkt dit jaar de eerste steenlegging van het theater, nu vijftig jaar geleden, met een eigen productie. Dat gebeurt in juni met een aantal opvoeringen van een Papiamentstalige versie van de musical *De Rattenvanger van Hamelen, of: Trevia, e Garado do Djaka.*

door Floor Huygen

De ongeveer 35, overwegend jonge, acteurs en actrices zijn al druk bezig met de repetities. Maar ook achter de schermen wordt hard gewerkt. *Amigoe* volgt de ontwikkelingen tot de première op de voet.

Mena Dirksz heeft de kostuums ontworpen en Vilma Jansen gaat deze naaien. Het is voor hen beide een grote uitdaging. Dirksz heeft eerder kostuums ontworpen voor balletten in Nederland en Duitsland. Dit is de eerste keer dat ze de hele *cast* van een musical mag aankleden. Jansen heeft de nodige ervaring met het naaien van bijvoorbeeld carnavalskostuums, maar kostuums naaien voor een theaterproductie is nieuw. Er komt voor beide dames veel meer bij kijken dan alleen maar ontwerpen en naaien.

Foto: Floor Huygen

Kostuumnaaister Vilma Jansen (links) en ontwerpster Mena Dirksz met de kostuumontwerpen voor de musical 'Trevia, e Garado di Djaka', waarmee Cas di Cultura in juni het jubileum van de eerste steenlegging gaat opluisteren.

Het hele script moest eerst worden gelezen om een goed beeld te krijgen van de verschillende karakters in het verhaal. "Het publiek komt niet in de eerste plaats voor de kostuums, maar voor het stuk, waar de kostuums deel van uitmaken. De kostuums moeten de personages versterken en verder werken kostuums, decor en lichtinstelling aanvullend op elkaar." Volgens Dirksz klinkt dat eenvoudiger dan het in werkelijkheid is. "Voor mij is ook het karakter van de spelers belangrijk. Nog lang niet iedereen 'zit' al helemaal in zijn of haar rol." Bij het uitbeelden van een karakter of typetje speelt de kleur van het kostuum een belangrijke rol.

Jansen vindt het maken van de patronen voor de kostuums een grote uitdaging. Het werken met harde stoffen is eenvoudiger dan met zachte stoffen. Er moet echter ook rekening worden gehouden met de 'draagbaarheid' op het toneel. Er moet namelijk in geacteerd, gedanst en gezongen worden. De acteurs en actrices moeten zich daar lekker en vrij bij voelen. Een positief punt is al dat alle spelers enthousiast hebben gereageerd op de kledingontwerpen. Het gaat om ongeveer 25 verschillende kostuums.

Ook al wordt het verhaal van de rattenvanger omgezet naar meer Arubaanse omstandigheden; het publiek moet geen traditionele folkloristische kostuums verwachten. Het wordt een theaterproductie van internationale allure.

Uit het gesprek met Dirksz en Jansen blijkt dat iedereen in de musical zijn of haar eigen inbreng heeft, maar dat voor het welslagen van de productie iedereen met elkaar moet samenwerken en iedereen van elkaar afhankelijk is. Hier gaat zeker op dat het totaalresultaat vele malen meer is dan de som van de afzonderlijke delen.

Amigoe. - (dinsdag 20 maart 2007). p.5